

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 174/2015
11.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Браниславе Апостоловић и Звездане Лутовац, чланова већа, у привредном спору по тужби тужиоца Р. Д.О.О. С.-П., кога заступа пуномоћник Д.Ж.Б., адвокат из П., против тужених 1) Дирекције за изградњу Општине Стара Пазова, ЈП из Старе Пазове, чији је пуномоћник С.Г., адвокат из Н.П. и 2) А.Д. С. Р., уз учешће умешача на страни тужених Д.Д.О.Р. Н.С., Филијала Р., ради накнаде штете у износу од 1.049.810,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4511/14 од 12.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца Р. Д.О.О. из С. код П., изјављена против пресуде Привредног апелационог суда у Београду Пж бр.4511/14 од 12.03.2015. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију тужиоца.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Сремској Митровици П бр. 381/2012 од 26.02.2014. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезани прво и друготужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде материјалне штете износ од 569.810,00 динара, са законском затезном каматом почев од 30.07.2007. године до исплате износ од 480.000,00 динара на име изгубљене добити, са законском затезном каматом почев од 14.08.2013. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезани су тужени првог и другог реда да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 476.337,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу преко досуђеног. Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован приговор пасивне легитимације првотуженог.

Привредни апелациони суд у Београду пресудом Пж бр.4511/14 од 12.03.2015. године у ставу I изреке преиначује пресуду Привредног суда у Сремској Митровици П бр.381/12 од 06.02.2014. године у ставу I и II, тако што одбија као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се прво и друготужени обавезу да му солидарно исплате на име накнаде материјалне штете износ од 569.810,00 динара са

законском затезном каматом почев од 30.07.2007. године па исплате, износ од 480.000,00 динара на име изгубљене добити са законском затезном каматом почев од 04.08.2013. године па до исплате, као и да му накнаде трошкове парничног поступка у износу од 476.337,00 динара. Обавезује тужиоца да првотуженој на име трошкова парничног поступка плати износ од 70.500,00 динара. Ставом II обавезује тужиоца да првотуженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 48.695,00 динара.

Против наведене пресуде, тужилац изјављује благовремену ревизију. Ревизију изјављује због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права.

Првотужена у одговору на ревизију предлаже да се ревизија одбије као неоснована. Трошкове је опредељено тражио.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. релевантног Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04... 111/09) и одлучио као у изреци из следећих разлога:

Ревизија тужиоца није основана.

Тужилац је дана 02.02.2004. године, суду опште надлежности поднео тужбу против тужених ради накнаде штете у износу од 454.762,00 динара измакле користи у износу од 300.000,00 динара (укупно 754.762,00 динара). Суд опште надлежности се решењем од 05.04.2012. године оглашава стварно ненадлежним за поступање у овој парници и одлучује да списе достави Привредном суду у Сремској Митровици као стварно надлежном суду. У поднеску од 16.09.2013. године тужилац преиначује тужбу повећањем захтева тако што тражи накнаду штете у износу од 569.810,00 динара (стварна штета) и износу од 480.000,00 динара на име изгубљене добити (укупно потражује 1.049.810,00 динара).

Првостепена пресуда којом је усвојен тужбени захтев тужиоца донета је дана 26.02.2014. године, а другостепена пресуда којом је преиначена првостепена одлука тако што је захтев тужиоца одбијен донета је дана 12.03.2015. године.

Одредбом члана 490.став 1. релевантног Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04... 111/09), прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. У члану 478.став 6.истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Потраживање тужиоца у износу од 1.049.810,00 динара на дан преиначења тужбе представљало је девизну противвредност од 9.145,96 евра (средњи курс евра

на дан преиначења тужбе 16.09.2013. године износио је 114,7840 динара за један евро).

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности ревизија тужиоца изјављена против другостепене пресуде није дозвољена. Самим тим је без утицаја и позивање ревидента на измењену одредбу члана 403.став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), јер се иста у овом спору не примењује.

На основу изложеног Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци под I.

Суд је одбио захтев првотуженог за накнаду трошкова одговора на ревизију као неоснован. Како је ревизија тужиоца одбачена као недозвољена одговор на ревизију изјављен од стране туженог није био неопходан јер није утицао на ревизијско одлучивање. У смислу члана 150. став 1. ЗПП предузимање такве радње би било сувишно и непотребно.

То су разлози због којег је захтев туженог првог реда за накнаду ових трошкова одбијен као неоснован и одлучено као у изреци под II у смислу члана 161. став 1, а у вези члана 150. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**